

Březová kůra

měsíčník skautsko-woodcrafterského oddílu TROJKA SHAWNEE ZÁBŘEH

číslo 176 / 17. ročník

Nutné vysvětlení pravidel předchází před každou hrou. A zde to není jen tak obyčejná hra. Právě se chystáme na rekonstrukci bitvy u Kanawhy. Tarzana vpravo poslouchá Drak, Lišák, Smodrch, Waope, Tateyopah a Helča.

V tomto čísle najdete vše důležité, co se v oddíle Trojka Shawnee událo v měsíci říjnu roku 2005.

Slovo úvodem

Právě držíte v rukou druhé letošní číslo Březové kůry, konkrétně číslo 176. Už na první pohled není tak obsáhlé, jako bylo to předchozí. Ale jak praví staré přísloví, tak i méně je někdy více. Přesto však nebudete o nic ochuzeni. Stejně jak ve všech minulých číslech naleznete zde vše, co se dělo v minulém období naší oddílové činnosti.

Na začátek musím poděkovat všem, kteří se na tomto časopisu podíleli a zasloužili se, že toto číslo vlastně vyšlo. Pokud bych měl začít jak se říká „od spodu“, nesmím zapomenout na naše rádce, kteří jako vždy dodali své „stránky“, kde se konečně dostanete družinám trochu „pod pokličku“. Určitě musím pochválit Draka, protože jeho stránky už dostaly celkem dobrou úroveň. Ale ještě větší pochvala musí směřovat druhému rádcovi – Netopyrovi. Pokud se podíváte na družinovou stránku Viků, jistě se mnou budete souhlasit, že toto je opravdu povedená družinová stránka, za kterou se nikdo nemusí stydět. Díky, Néto! Jenom škoda, že se nikde neobjevila vaše družinová výprava. Určitě by každého zajímalo, co jste zajímavého na Zbrašově viděli a zažili...

Samozřejmě nemohu zapomenout na všechny ostatní pravidelné (nebo skoro pravidelné) přispívatele Březové kůry, jako jsou například všichni členové náčelnictva, želv (Mauglí) nebo rady OP (SKANIATARIO, Mičím, OHIYESA). Jejich příspěvky jsou snad bez výjimky na vysoké úrovni. Jenom je škoda, že se mi do tohoto čísla nepodařilo zajistit příspěvky od MIČKINIKWY, takže tato kůra bude asi první, která nebude obsahovat skoro nic od tohoto nejstálějšího přispívatele (Když přeci jenom něco málo k otištění jsem našel...). Doufám, že příští měsíc bude méně hektičtější a já si najdu čas na cestu z Brna zpět do Zábřeha, abych mohl získat všechny příspěvky od vás všech...

Ale abych se ještě vrátil k obsahu tohoto čísla. V minulém měsíci proběhlo mnoho malých aktivit, ze kterých se objevily pouze fotky na našich internetových stránkách. V tomto čísle tedy najdete nejen popis akcí celého kmene, ale i popis takových „rozinek“, jako je sněm Žab nebo Ksigudanu. Nemůže chybět ani Javorová nažka za měsíc říjen a jako splátka dluhu z minulého čísla celoroční bodování z loňského roku.

Jak si můžete přčíst ve slově degandawídy, snažíme se náš oddíl dělat tak, abychom se za něj nemuseli stydět. Trochu mě mrzí, že ani do tohoto čísla nebyly doručeny všechny příspěvky, které mohly být doručeny. Jedná se například o bodové menu pro měsíc listopad nebo o slibovaný zápis ze Svojskova závodu, který pomalu ztrácí na aktuálnosti. Byl bych rád (a určitě nejen já), aby každý, kdo má v našem oddíle nějakou zodpovědnost, vzal své věci za správný konec a hlavně zodpovědně! Protože největší zklamání je z toho, když se na někoho spoléháte a on vás nakonec v tom nechá samotného. Moc bych si přál, abych podobné řádky již nikdy nikdo nemusel psát. Ale jak už jsem říkal na 62. sněmu, to, jaký náš oddíl bude, nezávisí na mě, na Waopem, na Mičkinikwovi nebo na komkoliv jiném, ale na nás všech. Jak se říká, jaké si to uděláme, takové to budeme mít.

Prosincové číslo se blíží, nezapomínejte na své povinnosti. Družinové stránky alespoň ve stejné kvalitě, jak v tomto čísle (ale já věřím, že budou lepší...). Zápis z proběhnuvších akcí, indiánská tematika, prostě vše, co k našemu oddílovému životu patří. Ale hlavně: Uzávěrka je **2. prosince!**

TATEYOPAH

Slovo Degandawidy

Měsíc listopad je tu a s ním další číslo našeho časopisu. Protože už třetím rokem píšu do našeho časopisu jakýsi úvodník, ať už se jedná o článek z pozice šéfredaktora nebo degandawidy, dělá mi už problém vymyslet něco aspoň trochu originálního, co by zaujalo a každý (nebo aspoň skoro každý) by si článek přečetl.

Jak už všichni víte, na 62. sněmu opustil naše řady z vlastní vůle podnáčelník Ječmen. Chtěl bych mu zde ještě jednou poděkovat za práci v náčelnictvu a především za to, co v oddíle dokázal jako „obyčejný“ člen a později rádce družiny.

V minulém Slově jsem si kladl víceméně řečnické otázky, na které si mohl každý z vás odpovědět. Přeci jen se za uplynulý měsíc podařilo leccos pohnout kupředu a tak můžu nyní konstatovat, že náčelnictvo se konečně rozhodlo postavit některým dlouhodobým problémům čelem. Možná že se na první pohled bude zdát, že zase po vás budeme něco „nepříjemného“ chtít:

- k tomu, aby se člověk mohl považovat za člena kmene, bude po něm vyžadována skutečně pravidelná docházka, u starších pak především plnění svěřených úkolů
- dále bude na akcích bude vyžadována kázeň!
- budeme více dbát na bodování a přehlednost oddílového života vůbec

Možná se to někomu zdá zbytečné mluvit o tak samozřejmých věcech. Ale vždy tomu tak nebylo. Pozitivním důsledkem těchto věcí by mělo být to, že se nebudeme muset „strachovat“, kolik dojde lidí na povinnou třídní akci. Rádcové budou vědět, že mají v družině skutečně zapálené skauty, kteří přijdou rádi na družinovku a nevymluví se na školu nebo nachlazení, pokud se jim zrovna nebude chtít. Bohužel v posledním měsíci je to u některých časté.

Také by se rádce neměl obávat toho, že morálka na družinovce se „rozjede“ a družinovka bude nenávratně pokazena některými záškodníky.

Určitě se také zlepší ovzduší v oddíle, ke kterému lidé, kteří se objeví jednou za měsíc, mnoho nepřispívají.

V konečném výsledku bychom chtěli vylepšit dobře fungující oddíl tak, abychom byli skutečnými bratry a abychom se v oddíle cítili dobře.

Na pomoc zde má náčelnictvo Mauglího a celou Radu orlích per, která má cíle určitě podobné. Starší bojovníci v družinách tyto cíle určitě chápou a také je berou za své – na akci v Hynčině bylo vidět, že Drak, Netopýr i Helča jsou v oddíle rádi. Škoda že jsem už dlouho neviděl Pavla, Martina, Dušana a Bédú. I naše střední generace se snaží – Grizly, Lišák, Šmodrch byli oporami na akci Hynčina a nezkazili žádnou legraci. Brzy se mezi nás vrátí dobrý bojovník Sedma. Věřím, že se do oddílového života opět aktivně zapojí i nejmladší bojovníci Šídlo a Zdeněk!

Příkladem nám může být Sachem Mauglí, který na sebe obětavě vzal Ječmenovy povinnosti a velice tak pomohl náčelnictvu. Díky Mauglí!

WAOPE

P.S. A ještě něco pozitivního na závěr: Zúčastnil jsem se družinovky Koníků. Koníci šlapou a roste nám silná skautská generace!

Družinová výprava Káňat

Ráno jsme se sešli v 8:00 na Zábřežském nádraží ve složení Drak, Grizly, Šídlo, Zdenek, Helča, Lišák. Nastoupili jsme do vlaku a odjeli směr Lipová Lázně. Vystoupili jsme z vlaku a vydali se po zelené značce na jeskyně Na Pomezí. Cestou jsme hráli poplachy a určovali nádherně vybarvené stromy. Helča našla i poslední bedly. Po strastiplné cestě jsme přece jen dorazili do jeskyně Na Pomezí, tam jsme se dozvěděli, že další prohlídka je asi za hodinu. Drak koupil lístky a všichni si nakoupili nádherné suvenýry jako třeba Grizly-achát. Do začátku prohlídky jsme obdivovali asi šest motorek, které tam přijely, potom jsme šli na zajímavou a poučnou prohlídku.

Po prohlídce jsme vyrazili na zpáteční cestu. Na louce nad Lipovou jsme si zahráli několik silových her. Až jsme se vyblbli, jeli jsme domů. Do Zábřeha jsme dorazili kolem půl páté, pak jsme se rozešli z vydařené výpravy domů. Všem se tam moc líbilo a odvezli si nové zážitky.

krápníková výzdoba jeskyní

Drak

Něco o jeskyni Na Pomezí

Jeskyně Na Pomezí leží 2 km severně od obce Lipová-lázně. Jeskynní systém byl zčásti znám již v roce 1936. Teprve v roce 1949 byla jeskyně prozkoumána v celém rozsahu. Zpřístupňovací práce byly provedeny v roce 1950 a dokončeny v roce 1955. Celková délka návštěvní trasy činí 530 metrů. Jeskyně Na Pomezí jsou největším jeskynním systémem v ČR vzniklým rozpouštěním mramoru, tj. krystalického vápence. Vyznačují se úzkými a místy vysokými puklinovými chodbami, které se v místech křížení rozšiřují v menší dómy. K nejvýznamnějším částem jeskyní patří Ledový dóm, Dóm u smuteční vrby, chodba Římských lázní, Bílý dóm, Královský komín, Klenotnice a Vstupní dóm. Pro tyto jeskyně jsou typické nátekové útvary, vytvářející kaskády a mohutné členité krápníky.

doplnil TATEYOPAH

Družinová stránka Káňat

Naše družina se druhý měsíc už řádně rozjela. Tento měsíc jsme se věnovali tématu tohoto měsíce a to byl stromový herbář a na tomto má zásluhu především Helča, která ho v podstatě zpracovala a myslím, že se jí to povedlo. Na schůzkách procvičujeme ale i jiné věci, např. kmenové rostliny. U nich se Šídlo proslavil hláškou lilie na starých mapách stylizovala sk.střediska. Na družinovkách také hrajeme hry. Docházka na družinovkách je ucházející, ale chtělo by to zlepšit docházku na akce. Sněm se nám všem líbil a tímto bych chtěl pochválit, protože jestli se nepletu, tak si nechali všichni ze zúčastněných káňat udělit svá orlí pera.

Drak

družina káňat při plnění skalpu zdatnosti

zástupci družiny káňat na 62. sněmu kmene Šavanů

40 let Neskenonu Praha

Jeli jsme nakonec čtyři – šaman Mičkinikwa, vanata Dráček, gaosed Martin a sagamor Ohyiesa. Po dojezdu do Prahy jsme se přesunuli do antikvariátů, kde jsme všichni nakupovali.

Poté jsme zamířili do super Army shopu a nakonec skončili v Národním muzeu, kde jsme si prohlédli expozice zvěře, ptáků, hmyzu a také expozici o Tajvanu. Pak jsme se venku střetli s wagamedem kmene Ksigudan Tuwanagou a vyrazili směrem na Hostivař. Trochu jsme zabloudili kvůli domorodcům, kteří nás poslali na druhou stranu trasy autobusu. Nakonec jsme na místo konání akce dorazili. Prohlédli jsme si malou výstavu historických věcí kmene Neskenon, měli možnost vidět irokézský dům zhotovený Warapovými indiány, nakoupili Wampumy a knihy. Mičkinikwa využil možnosti si zahrát lakrosse a nastoupil za indiány proti old týmu Neskenonu. Indiáni nakonec prohráli, ale určitě se dalo na co koukat.

Na úvod lakrosse nás Hiawatha uvítal a jako jediný také jmenoval. Pravda, byli jsme určitě raritou, protože jsme přijeli až z Moravy, abychom viděli a podpořili obnovu kmene Neskenon – našeho velkého učitele na naší skautsko-woodcrafterské stezce Lesní moudrosti.

Šaman Mičkinikwa

Sněm Žab

Tohle byl můj první sněm mimo našich, šavanských. Proto jsem byl zvědavý, jak dopadne. Účastnil se ho Sagamor Ohyiesa, Sachem Skaniataria a sagamor Mlčím. S námi byli hosty ještě čtyři členové Medvědů. Celý den před sněmem jsme byli na Svojsíkově závodě a do Zábřeha nás zavezl autem sachem Tateyopah.

Sněm probíhal u jezírka. Přijeli jsme o trošku dříve a tak jsme se převlékli do rouch a oddávali se tichému předsněmovnímu přemýšlení. Za chvíli se ozval zvuk hudebních dřívěk a my se zařadili do průvodu, který nás zavedl ke sněmovnímu kruhu. Zapálením ohně (pagoda byla z břízy) se rozběhl sněm naplno. Program se skládal z písní (tady bych chtěl vyzdvihnout slovo ZPĚV, který se s tím naším nedá vůbec srovnat a i ten nejzpečnější moment z tábora „ZPĚVU“ se krčí v koutku před uvolněným, kamarádkým zpěvem Žab – to, že to jsou holky vůbec nic neznamená – rozdíl mezi našimi interpretacemi je v tom, že je zpívat baví a pochopili, že se nemají za co stydět!), kde se mi velmi líbily některé písně, které (až je někde najdu ☺) bych chtěl přenést i k nám. Zvláštní je, že u Žab probíhá klání družin ne těsně před sněmem, jako u nás, ale v celé době mezi sněmy. Následoval boj o výrobky družin a o putovní náhrdelník.

A přišla chvíle, na kterou všichni čekali – udělování Orlich per. Mnoho bojovníků (spíše mnoho bojovnic ☺) si zažádalo o udělení a i Skaniataria požádali o udělení. Po udělování jsme byli světky další slavnostní chvíle – bylo oznámeno, že Koloušek splnila podmínky na wagameda a tak kmeni Žab přibyla další posila v ohnivecké oblasti. Zakončili jsme sněm Gillwelským kruhem a zpěvem Watanay.

Sněm byl krásným zakončením dne a dal nám mnoho chuti a nápadů do naší další ohnivecké práce.

Ohnivec Mlčím

Akce Hynčína 27. – 30.10.2005

Ve stejném termínu jako v loňském roce a dokonce i na stejném místě se konala čtyřdenní akce v Hynčíně, která byla zakončena 62. sněmem kmene, o kterém je jistě psáno na jiném místě v Kůře.

Je pravdou, že účast nebyla tak silná jako loni, ale po zkušenostech jsme nebrali Koníky, na které by akce byla příliš náročná a proto se účastnili družiny Vlků a Káňat. Za Káňata se na akci dostavili Drak, Helča, Grizzly a hlavně oblíbenec vedení Lišák. Dlužno dodat, že z Vlků se účastnili pouze Netopýr a Šmodrch!

Bohužel mnoho lidí bylo omlučeno ze zdravotních důvodů a někteří se neomluli vůbec!!! Napříště již toto nebude tolerováno. Oddíl není holubník a také není pro každého. Nabízí spoustu kvalitní a zajímavé činnosti, ale kdo nemá zájem, nebudeme jej nutit.

Na úvod nás čekala cesta vlakem do Hoštejna a odtud „smrták“ v podobě kopce do Hynčiny. Musím ocenit, že Grizzly kopec vyběhl jako křepelka (oproti minulému roku, kdy jsem se bál, že ho vpůli skolí mrtvice). Nebylo to ale jediné pozitivum. I Lišák se snažil jít s davem a nezaostávat. V podvečer jsme dorazili na místo. Pan starosta nám půjčil klíče a ubytovali jsme se. Večer jsme hráli hry a zkoušeli práci s mapou. Musím říci, že oproti akci Do neznáma se nejmenovaná družina velice zlepšila. Za tmy jsme se vyrazili osvěžit před budovu do podzemního počasí a po večerníčku ve 22.00 jsme šli spát.

Pátek byl ve znamení náhradního programu, takzvané varianty „B“. Vzhledem k menšímu počtu členů byla naplánována akce bazén do České Třebové. Po nezbytné rozcvičce nahoře bez jsme posnídali a po příjezdu TATEYOPY jsme vyrazili směr Hoštejn a Česká Třebová. Do Hoštejna jsme doslova dolétli za 50 minut a po jedenácté jsme byli na bazéně. Pikantnost byla v tom, že nikdo z nás neměl plavky, ale tady se ukázala naše

vynalézavost a schopnost improvizace, této typicky české kladné vlastnosti. Někteří zvolili styl „slipy“, většina šla do kraťas (vlastně celé vedení) a někteří si plavky půjčili na místě. Paní plavčíci jsme se sice nezamlouvali (hlavně OHIYESA) ale nakonec to dopadlo dobře a dokonce si většina z nás splnila nějaké to Orlí pero. Bazén se všem líbil – tobogán, vířivka, pára a to vše v základní ceně výpravy! Vícenáklady hradil oddíl, takže kdo na akci nebyl, prodělal.

Cestou zpátky jsme vykoupili místní Lidl a pak vysadili Draka a Netopýra v Tatenici, odkud měli dojít do Hynčiny. Byl jsem překvapen, že i ostatní se chtěli vydat do neznámého terénu, ale až příště, jo Grizzly?

Na místě už nás čekal MIČKINIKWA a po odpočinku a večeři jsme se věnovali výrobě indiánských nákrčníků a triček. Každý si mohl něco vyrobit. Vyhlášena byla taky celodenní soutěž ANO-NE, kterou vyhrál Netopýr.

V sobotu se pak realizovala hlavní část programu. Ráno jsme začali tréninkem uzlů na Regatu a pak jsme vyrazili na rekonstrukci slavné Bitvy u Kanawahy. Pěkně si ji připravil Tarzan a tak jsme si dobře zabojovali. Indiáni měli lakrosky, běloši štíty, takže jsme se drželi historie. Bohužel na indiánské oblečení bylo chladno. Nejprve zvítězilo družstvo bělochů a po změně rolí družstvo indiánů.

Následovalo vaření oběda po družinách. Jídlo se všem povedlo. Vrátili jsme se na základnu, kde probíhal program – starší si plnili OP otisk kapradiny a mladší měli možnost něco se dozvědět o požární prevenci.

Poté se dostavili Mauglí a Ječmen. Následovala soutěž ve znalostech přírody, připravená Mauglím a poté Klání rodů – spíše miniklání, které si připravil TATEYOPAH. Vlky posílil podnáčelník Ječmen. Přesto zvítězila Káňata, i když hlavně po první soutěži byla zralá na ručník.

Vedení společně s MIČKINIKWOU na 62. sněmu Šavanů

Večer pokročil a přiblížil se 62. sněm kmene. Průběh sněmu je popsán na jiném místě Kůry. Na sněm se kromě nás dostavil i Martin, WOMING a host pan Kašík. Důležité pro náčelnictvo a vůbec pro chod oddílu byla však jedna věc – na sněmu oficiálně odstoupil podnáčelník Ječmen a ukončil svoje osmileté působení v oddíle Trojka. Ječmenovy fanyanky však nemusí zoufat – Ječmen se ještě ukáže na florbale.

Po sněmu část ohnivců a hosté odjeli přímo domů. Odjeli také Ječmen a Martin. Zůstalo nás tedy 8, ale nechtělo se nám jít spát a tak jsme si téměř do půlnoci povídali o všem možném a probírali nejrůznější aspekty oddílového i osobního života. Dokonce jsme byli ochotni se bavit i o Pánu prstenů se Šmodrchem! Lišák, Drak, Helča a Netopýr nám zase sdělili leccos zajímavého ze svého školního života.

Před půlnocí se dostavili i Mičím, Tarzan a OHIYESA, kteří zahladili sněmoviště a šlo se spát.

Nedělní ráno bylo již pouze ve znamení úklidu a cesty do Hoštejna a Zábřeha. Zde byla akce ukončena. Sice nás zde nebylo mnoho, ale zdálo se mi, že zde zavládl přátelský duch a velice kamarádská atmosféra. To se také (snad) projevilo na dobrovolné akci Dušičky, která se konala o tři dny později, kde se dostavili všichni ti, co byli i v Hynčině (kromě studujícího vedení).

WAOPE

SSSSoooovvvvyyy (s trochou nadsázky)

Měsíc uplynul jako voda a já vás zahrnu dalšími informacemi o Leštinském rodu Sov. Na předposlední schůzku se nedostavil Dračák, což mne celkem překvapilo.

Nedbaje tohoto stavu jsem se informoval u Káněte na registraci do našeho kmen, v tuto chvíli z něj vyšlo najevo že již nějakou chvíli nejeví o náš kmen zájem a už nechce chodit. Tato nová skutečnost mě nemile překvapila a tak jsem rychle běžel za Dračákem a jeho maminkou promluvit si o jeho absenci (v tuto chvíli jsem pojal hrozné podezření) Doma mne jeho maminka uvítala buchtou (byla moc dobrá) a na otázku o Dračákově nepřítomnosti na dnešní schůzce odpověděla: „David bude chodit jak se mu bude líbit“. Tato odpověď ve mne zanechala jistou pochybnost o odpovědnosti lidstva k bližním. Poměrně zdrcen jsem se podíval na Martina, který jako jediný vydržel a stále jevil zájem o činnost v rodu Sov, a povídám si v duchu: „To je v pytli, asi bych měl zryt zahradu, když už není schůzka“. Ono dělat schůzku pro dva členy je na „DRAKA“. Opět jsem na chvíli upadl do hlubokého přemýšlení a tu náhle mne oslovil Nápad: Udělám nábor ve škole, oslovím na rodičovském setkání rodiče a zahájím masivní letákovou kampaň. Některé z těchto věcí jsou ještě pod odbornou stavební činností mé přítomnosti, avšak doufám v jejich naplnění. Mezitím jsem Martina poslal domů s touto moudrostí: „Nezoufej, bude se jezdit na schůzky ke Koníkům do Zábřehu“. Tento spásný nápad navrhl už nevím kdo, ale je moc fajn. Takže od tohoto okamžiku jsou na dobu určitou / neurčitou / 1 měsíc (dá-li Bůh) Sovy členy Koníků.

Co nás čeká příště: Co vás čeká o rodu Sovo-Koních v příštím čísle Březové kůry nevím, takže otočte na další stránku.

Napsal a se schválením Vyšší moci vydal wagamed, sagamor, kluk v oddíle pro všechno OHyESa

Javorová nažka říjen 2005

Přezdívká	Družina	Dobrovolné aktivity	Akce	Docházka	Kroj věci	Rodovky	Body	Pořadí
Netopýr	Vlci	70	85	100% - 15	39	40	249	1
Drak	Káňata	60	40	100% - 15	40	40	195	2
Heřka	Káňata	50	39	100% - 15	34	40	178	3
Grizzly	Káňata	30	54	100% - 15	34	40	173	4
Šmodrch	Vlci	0	76	100% - 15	35	40	166	5
Lišák	Káňata	0	55	100% - 15	39	40	149	6
Šídlo	Káňata	50	0	80%	39	40	129	7
Béd'á	Vlci	40	15	67%	25	30	95	8
Martin	Káňata	30	15	20%	6	10	61	9
Sběratel	Vlci	0	0	50%	25	30	55	10
Pavel	Vlci	0	17	50%	15	20	52	11
Dušan	Vlci	0	0	33%	18	20	38	12
Zdenek	Káňata	0	0	40%	16	20	36	13

Javorový list:

1. *Káňata*..... 132 b.
2. *Vlci*..... 109 b.

Mauglí

Javorová nažka 2004 – 2005

Javorová nažka celoroční 2004 - 2005			
Přezdívká	Družina	Body	Pořadí
Ječmínek	Káňata	2367	1
Dráček	Vlci	1987	2
Netopýr	Vlci	1683	3
Béďa	Vlci	1553	4
Martin	Káňata	1451	5
Lišák	Káňata	1444	6
Grizzly	Káňata	1337	7
Sedma	Káňata	1257	8
Šmodrch	Vlci	1253	9
Šídlo	Káňata	1176	10
Sběratel	Vlci	1041	11
Dušan	Vlci	952	12
Dračí Zub	Sovy	725	13
Káně	Sovy	612	14
Vlk	Sovy	449	15
Mona	Sovy	434	16
Krtek	Káňata	198	17
Pavel	Vlci	81	18

Pořadí docházky:

1, Dráček	96,4 %
2, Lišák	94,5 %
3, Ječmen	92,7 %
4, Grizzly	89,1 %
5, Martin	87,3 %

Javorový list:

1. <i>Káňata</i>	1446 bodů
2. <i>Vlci</i>	1320 bodů
3. <i>Sovy</i>	556 bodů

Mauglí

Lakros

Hra lakros vznikla kdysi v hluboké historii Severní Ameriky a hrály ji indiánské kmeny od oblasti Velkých jezer až po Atlantik. Irokézy nazývaný Bagataway (nebo oneidsky též ga-lahs) dostal své pojmenování roku 1636, kdy jezuitský misionář viděl hrát Hurony a tvar holí mu připoměl biskupskou hůl - "la crosse". Tento "Malý bratr války", jak ji také někdy indiáni nazývali, byl dosti násilnou, tvrdou a divokou hrou, ve které bylo prakticky dovoleno vše. Mnoho her se hrálo pro urovnání územních sporů, nebo rodinných či klanových záští. Hru hrála i stovka hráčů v jednom družstvu. Branky byly vzdáleny až jednu míli (branky měly podobu silného kmene). Hrálo se bez postranních čar ve všech směrech, a šlo-li o nějaké hrou důležité rozhodnutí, hrálo se i několik dní. Lakros byl zkrocen pravidly bílého muže až začátkem 60. let minulého století.

Starý Lakros je prosbou ke Stvořiteli, ale je také obřadem zasvěceným hromům, sedmi starším oslavencům (dědečkům), kteří se pohybují napříč oblohou ze západu na východ čistíce zemi větry a deště. V některých irokézských společenstvích, je lakros předepisovaný (skrz sen nebo vykladače) jako léčebný rituál.

HISTORIE LAKROSU

První osadníci se s touto hrou seznámili začátkem sedmnáctého století. Dali jí nové jméno - podle typického zahnutí hole, které připomínalo biskupskou berlu.

Vžilo se označení Lacrosse. Když francouzští přistěhovalci viděli první sportovní klání, zalíbilo se jim a postupně mu přišli na chuť. Indiáni hru provozovali na ploše dlouhé až několik kilometrů. Traduje se, že ženy a děti povzbuzovaly unavené bojovníky klacky a kamením ke hře. Přistěhovalci samozřejmě neměli takovou fyzickou kondici jako domorodí Irokézové, a tak si pravidla hry přizpůsobili vlastním možnostem a potřebám. Došlo jednak ke drastickému zmenšení hrací plochy, jednak ke zkrácení lakrosových holí. V prvních letech "mezinárodních" utkání Irokézů s

francouzskými přistěhovalci přirozeně dominovali původní obyvatelé Nového světa, kteří se nečekaně dobře vyrovnali i se změnou pravidel.

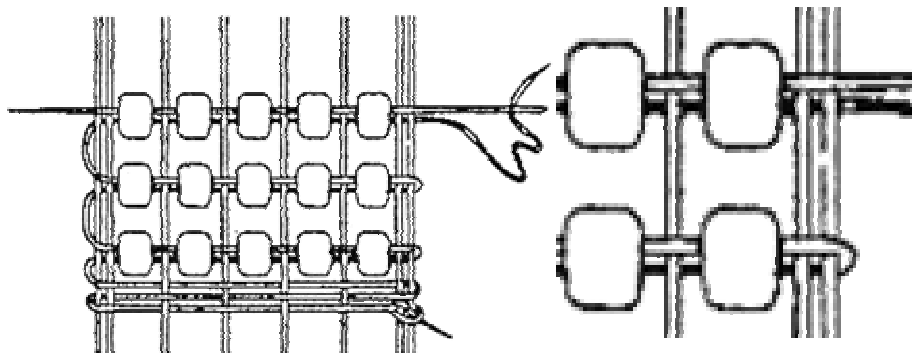
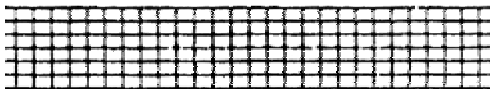
Ohiyesa

Loomworks (část 2.)

Korálkování samotné

V minulém čísle jsme se naučili vyrábět korálkovací stav a nyní se na něm naučíme korálkovat. Ze všeho nejdříve si musíte sehnat několik věcí. Korálkovací jehla, je jehla, která se nerozšiřuje na místě provlékání niti a přitom je tenká. Můžete ji koupit v galanterii. Dále potřebujete režnou nit nebo jakoukoliv jinou nit. Samozřejmě také stav a přibližně stejně velké korálky.

Nejprve si nakreslete, jak by mělo vypadat výsledné dílo (předpokládejme náramek).. Na nákres použijte čtverečkový papír. V nákresu používejte jen barvy korálků, které máte. Spočítejte, kolik máte řad korálků a na stav navlékněte o jednu nit víc. Poté začněte korálkovat podle následující kresby..

Až dokončíte korálkování, svažte konce a dílo je hotovo.

Hexagony

Na této akci jsme se sešli Já, Netopýr, Grizli, Lišák, Šmodrch, Sedma, Běďa a ukázali se zde Mičkinikwa se Sběratelem. Nezasvěceným by náš program moc neřekl, jenom bych dodal, že Hexagony jsou stolní hra, kterou částečně i v rámci oddílu vyvíjím.

Má práce v oddíle

Poslední dobou jsem neměl mnoho času, protože jsem doháněl ve škole. I přesto se mi podařilo zorganizovat dvě akce. Hexagony – trochu jsem podcenil účast, ale vesměs vše vyšlo celkem dobře. Dušičky – zadržil jsem lístky a v Hynčině jsem všem řekl, že jsou dušičky v úterý. Měly být ve středu a tak jsem na poslední chvíli všechny kontaktoval. Omlouvám se za ten chaos, snad se polepším. Mimo to občas působím v Konících a účastním se akcí (Hynčina,...).

Tarzan

Dušičky

V organizaci byly celkem zmatky, ale přesto to dopadlo ještě celkem dobře. Přišel jsem na klubovnu chvíli před půl šestou a setkal jsem se s členy družiny vlků Netopyřem, Sběratelem, Dušanem a Šmodrchem. Později dorazili Běda, Lišák, Grizli, Helča a Dráček. Zavázali jsme pár uzlů a vyrazili ku hřbitovu. Tam jsme se setkali s Mičkinikvou a Mlčímem. Nejprve jsme šli ke hrobu Jaroslava Tůmy, kde jsme zapálili několik svíček. Stejně tak i u Agitana a několika méně známých činovníků. Rozešli jsme se u velkého kříže.

K akci dušičky bych rád doplnil pár údajů o Jaroslavu Tůmovi

Agilní organizátor odbojového a partyzánského hnutí na Zábřežsku JAROSLAV TŮMA se narodil v Zábřehu dne 22. března 1919. Vystudoval obchodní akademii a poté pracoval jako účetní ve mlýně. To již byl Zábřeh i se svým okolím začleněn do tzv. Sudet.

První organizovaná ilegální skupina vyrůstala v Zábřehu z příslušníků mladé generace, většinou odchovanců Sokola a skautingu, kteří se i přes zákaz shromažďování setkávali na různých místech a pořádali výlety do zábřežského okolí, zvláště k řece Sázavě u Lupěného a do letoviska Drozdovská Pila. Zábřežská skupina, k níž patřil od začátku i Tůma, se postupně kontaktovala s odbojáři v okolních vesnicích a v červnu 1941 vznikla pod názvem Národní sdružení československých vlastenců jednotná odbojová organizace. Jednou z prvních významnějších odbojářských akcí této organizace byla sbírka na podporu rodin nacisty postižených občanů, která se uskutečnila na Vánoce 1941. Ke sbírce byl vydán letáček v národních barvách, jenž byl tištěn na ručním válečkovém rozmnožovači u Tůmy. Ten se stal „organizačním vedoucím“ celé krajské ilegální organizace, která působila už i na Šumperku, Uničovsku, Moravskotřebovsku a Lanškrounsku. Na základě stanov bylo sdružení členěno na okresy a menší organizační celky okrsky. Největším a nejvýznamnějším okresem byl Zábřeh včele s Karlem Holoušem a jeho zástupcem Jaroslavem Tůmou.

Když bylo Národní sdružení začátkem roku 1944 prozrazeno a nastalo zatýkání, odešel na základě varování jednoho ze zatčených odbojářů z domova i Tůma. Nejprve se ukrýval ve skrýši pod mlýnem ve Výprachticích, potom přešel do podzemního bunkru v Hrabové a na jaře začal spolu s dalšími operovat v lesích mezi Drozdovem, Hoštejnem a Kosovem. Původně malá skupinka se postupně rozrostla asi na dvacet partyzánů a zejména Tůma zde prosazoval aktivní formy odboje, což se také odrazilo v narůstajícím počtu partyzánských bojových akcí. V sobotu 8. července se Tůma vydal spolu s Jaroslavem Tannertem za písařovskými partyzány do Jamného, kde měli převzít m. j. dalekohledy zaslané sem z Prahy. Na kraji lesa poblíž Cotkytle však byli zastaveni civilní hlídkou gestapa, která tady slídila po partyzánech, a při konfrontaci došlo k přestřelce. Na útěku byl Tůma několikrát zasažen, nebyl schopen dalšího pohybu a podle Tannertova svědectví se sám zastřelil. Tannertovi se podařilo se štěstím uniknout. Uvádí se také, že během přestřelky byli zabiti dva členové nacistické hlídky.

Nacisté nechali Tůmovo tělo pochovat za hřbitovní zdí v Dolních Heřmanicích. Teprve po válce bylo exhumováno, se všemi vojenskými poctami převezeno do rodného Zábřeha a uloženo do společného hrobu s Janem Háječkem. V Jaroslavu Tůmovi ztratilo severomoravské odbojové hnutí vynikajícího organizátora, statečného člověka a nadšeného vlastence.

Zdroj: <http://www.welzl.cz/natives.htm>

Tarzan

Stránka Viků

Tento měsíc jsme se už rozjeli bylo spoustu akcí, kterých jsme se měli možnost účastnit. První akce byla Družinová výprava. Na této akce se účastnili členové: Já, Běda, Šmodrch a Pavel. Jeli jsme se podívat na Zbrašovské aragonitové jeskyně a na Hranickou propast. Dále měla být akce ExChange, ale tato akce byla zrušena pro velkou nemocnost. Další akce proběhla 22.9. a to Hexagony a nejdůležitější akcí v tomto měsíci byl Sněm a bitva u Kanawahy. Této akce se z naší družiny účastnili pouze dva členové naší družiny a to já a Šmodrch. Na této akci jsme kromě sněmu a Kanawahy zahráli pinec a splnili si nějaké OP. Dále jsme si vyrobili novou nástěnku, která by se měla v co nejbližší době na Čilikotu a také jsme si zkoušeli nějaké indiánské ozdoby. A ještě tento měsíc proběhla jedna akce. Dušičky začaly hned po naší družinovce, takže jsme měli celkem velkou účast.

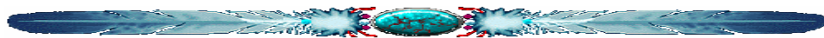

A teď něco k družinovkám.

Na družinovkách probíráme stromy a keře – což byl náš úkol od vedení (vyrobit herbář). Dále jsme se připravovali na sněm – koule, atd. A teď něco velice důležitého. V naší družině se stala celkem nepříjemná událost. Opustil nás jeden z členů naší družiny. Sběratel již nebude chodit do naší družiny. Zatím nevím jistě jestli náš oddíl opustí úplně. Slyšel jsem, že bude pomáhat vedení. Někaké obrázky stromů z Herbáře – Dub letní, Jinan Dvoulaločný a Habr obecný.

Orlí pera a mistrovství lesní moudrosti

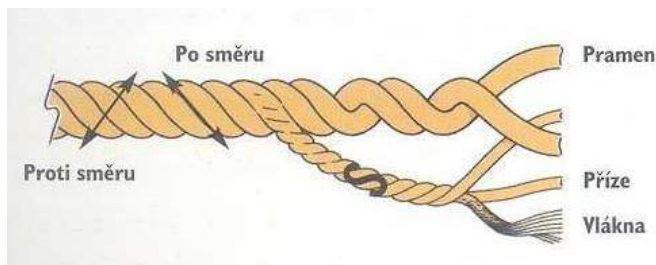
Už minulý měsíc jsem měl připravenou stránku o Orlich perech a Mistrovstvích lesní moudrosti. Bohužel se mi jej nepodařilo přes dráty protlačit přes dráty z mého počítače do počítače Tateyopaha. Takže až v tomto čísle něco na téma Orlich per a Mistrovství.

Pro tentokrát jsem vybral Orlí pero z plamene Tábornictví **T-52 Znej druhy lan, jejich údržbu a správnou práci s lasem** (zároveň se jedná o poslední podmínku Mistrovství Znalec uzlování a lasování)

Používané materiály na lana:

Už v době kamenné lidé vyráběli lana z materiály, které tehdy měli k dispozici. Evroptští lovci-sběrači pěstovali před 10 000 lety jedinou rostlinu – len, a to právě na výrobu provazů. Dávni Egypťané a Peršané vyráběli lana z papyru a ze lnu. Postupem času se materiály na výrobu lan vyvíjely a zlepšovaly, protože lana pomáhala v mnoha lidských oborech. Až do 20. století se lana vyráběla z nařezaných, pročešaných a vytříděných rostlinných vláken – lněných, jutových, konopných či z listů banánovníku nebo z vláknitých skořápek kokosových ořechů. Dále se využívaly vlákna z datlových palem či rákosí a samozřejmě i vlna a hedvábí. Hojně se také využívaly koňské žíně, velbloudí srst a dokonce i lidské vlasy. Ve všech uvedených případech se jedná o vlákna **PŘÍRODNÍ**. Jejich spřádáním po směru hodinových ručiček (doprava) vznikají dlouhá přadena příze. Ty se pak stáčí proti směru hodinových ručiček do pramenů a ze tří pramenů stáčených opět po směru hodinových ručiček vznikne lana.

Tato přírodní lana měla poměrně malou únosnost, přestože byla splétána do lanoví obrovských průměrů. Lana nebyla odolná proti oděru, podléhala plísni, hmyzu a různým škůdcům.

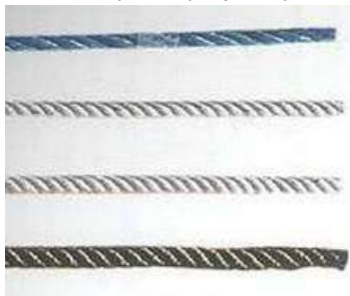
bobtnala, v mrazivých podmínkách jejich křehká vlákna praskala. Tato lana mají proto dnes velmi malé využití. Více se prodávají například sisalová

nebo jutová lana.

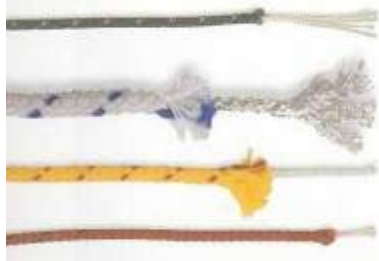
Vývoj vědy na začátku dvacátého století umožnil vývoj a výrobu lan **UMĚLÝCH (SYNTETICKÝCH)**. Tato lana jsou vyráběna zejména z polyamidu (nylonu – jsou nejpevnější), polyesteru, polypropylenu (nejlepší pro běžné domácí využití) a polyetylénu. Lana z těchto materiálů jsou mnohem pevnější a lehčí, než lana přírodní. Například třípramenné nylonové lano je více než dvakrát pevnější než lano přírodní, přestože má pouze poloviční hmotnost a přitom čtyř- až pětinasobně delší životnost. Umělá lana je možné také různě obarvovat, neztrácejí své vlastnosti, ani když jsou mokrá a jsou vysoce pevná v tahu. Jsou však citlivá na teplo vyvolané třením – měknou, taví se a v extrémních případech se štěpí.

Druhy lan:

- **kroucená lana** – vznikají kroucením pramenů v levém i pravém směru a vzniká lano s určitou pružností a pevností
- **oplétaná lana** – jsou tvořena „duší“ z vláken, které jsou opleteny „pláštěm“
- **splétaná lana** – jsou tvořena osmi až šestnácti pramenů (obvykle nylonových) se splétá do párů a vyrábějí se tak mohutná lana

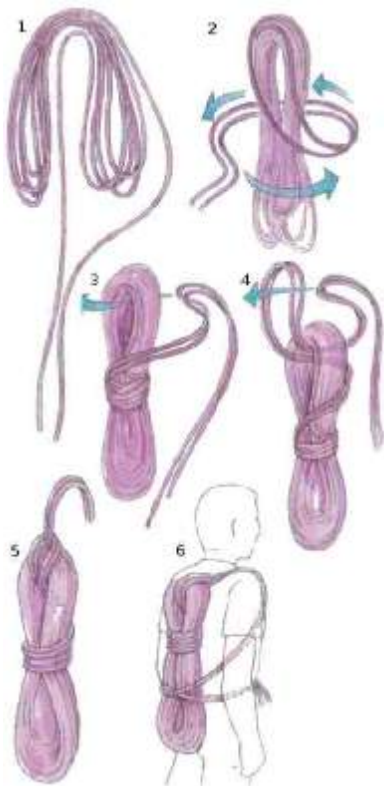
<- kroucená
lana
oplétaná
lana ->

Pokračování příště

SKANIATARIO

skládání (nejen) horolezeckého lana

SNĚM KMENE KSIGUDAN

Mičkinikwa, Dráček a já jsme se rozhodli, že přijmeme nabídku Ksigudanu a navštívíme sněmovní kruh našich bratrů.

V Zábřehu jsme nasedli v sobotu ve 4:00 do vlaku a vyrazili směrem na Prahu. Společnost v kupé nám zajišťovala skupinka věřících dam, které se živě bavili o jejich názoru na Boha a my tak nevyspalí (ale poučení) dorazili do Prahy. Tam jsme se odebrali na blízkou skautskou burzu, kde jsme využili příležitosti a vyměnili, prodali, ale hlavně nakoupili známky a odznaky pro naše kmenové sběratele (dokonce jsem si zde koupil i já svůj první a poslední odznak ☺). Dále naše kroky vedly k blízkému parkovišti, kde na nás čekal wagamed Wakišaka, který nás dovezl rychlou jízdou na sněmovní místo. To bylo nějak kolem odpoledne a my měli spoustu času si prohlédnout báječné sněmovní místo a krásné okolí.

U Ksigudanu boj o muže sněmu probíhá převážně před sněmem a na sněmu se odehrává pouze napínavé finále. Tak jsme čekali, dokud soutěže neutichly a na kraj se nesnesla slavnostní sněmovní nálada.

Těsně před sněmem šaman Mičkinikwa vysvětlil 5 ohnivců a 2 wagamedy. Sněm byl zapálen pochodněmi a ohniveckou formulí „Má Manitů čtvero synů...“. Sněm vedl wagamed Wakišaka (nevím, jak je to s ostatními wagamedy, ale Wakišaka je ohnivec na pravém místě - sněm vedl velice dobře a dodal mu slavnostní a vážnou atmosféru). Všichni bojovníci Ksigudanu měli pěkná roucha a indiánské čelenky (proto apelují na vás, kteří ještě nemají svá roucha, aby si je do příštího, jarního sněmu udělali - poradí vám s výrobou Ohiyesa nebo Mičkinikwa).

Na sněmu se objevily i pro nás nové a velmi pěkné písničky (jedna z nich je i Malý velký muž, kterého jsme si měli možnost zazpívat na našem sněmu).

Finále Muže sněmu proběhlo velmi originálními disciplínami (které se zajisté brzy objeví i u nás) a výsledek nás přesvědčil znovu o tom, že velikost a síla není vše. Vrcholem sněmu bylo udílení OP. Po sněmu jsme znovu stanuli před nádražím, v jednu hodinu nasedli na vlak (kde jsme se znovu nevyspali kvůli vtipným Slovákům) a v pět hodin jsme dorazili do Zábřeha.

Dlouhé cesty a financí s ní spojených nikdo z nás určitě nelitoval a ze sněmu jsme si odvezli mnoho pěkných zážitků a podnětů do další ohnivecké práce.

Sg. Mičím

Stránka zábavy

dnes z tvorby Karla Plíhala

Dárek pro služku:

Vyřežu ze dřeva služce
hezkýho tetřeva hlušce.

Moji rodiče:

Neživí mě, nešatí,
šediví a plešatí.

Pro zlobivé děti:

Dětem, které zlobily,
rozdupeme mobily.

Rukavice:

Nalezl jsem na ulici
sedmiprstou rukavici.
Jaká smůla, Boží trest,
že mám prstů jenom šest.

Schwarzenegrova ukolébavka:

Děti, které nestíhají,
donutím svou pěstí hájí.

Terarijní:

Teráriem varan jde
na rande.

Bez zdrobnělin:

V cukrárně koupil jsem Lence
sladounké rakve a věnce.

Eskymácká:

Skáču ze kry na kru
k nejbližšímu Makru.

Povzdech princezny:

Všichni pohádkoví princí
stejně skončí v starobinci.

Na zahrádce:

Sedí pán při malém pivu,
ve tváři má zděšení.
Není tomu ani divu,
padá na něj lešení.

Vzkaz:

Byla jsem tu.
Nebyli jste doma.
Přijdu večer.
Atomová puma.

Automobilová:

Po silnici jede Opel,
dědeček mi do něj kopl.

Středověká:

Lezlo dítě do hradu
přes prkennou ohradu.
Když ohradu přelezlo,
spadl na něj most.
Žádná škoda – beztak byl padací.

Kaskadérův povzdech:

Kvůli vaší reklamě
padám dolů po tlamě.

Chlapské vyznání:

Kvůli tvému ksichtu
zabulil jsem šichtu.

Věcná otázka:

Dvouletý chlapec...?
A kolik vám žere?

Přípitek genetiků:

Až do DNA.

Milostná chemická:

Šeptám ti do ucha horce
rozkošné chemické vzorce.

Bříšní tanec:

Litr mlíka, kilo višňí,
to je teprv tanec bříšní.

O zubrovi:

Proletěl mi zubr zdí,
myslel, že to ubrdí.

Mimo společnost:

Na veřejné skládce,
žil byl starý vládce.
Dloubal tupým mečem
do konzervy s lečem.

Tragédie ve skupině Elán:

Za vratama do garáže
pokousala doga Ráže.

Stručný epitaf:

Tělo moje pružné
bylo, bylo, už ne.

vybral TATEYOPAH

Obsah tohoto čísla

Slovo úvodem (TATEYOPAH)	2
Slovo Degandawidy (WAOPE)	3
Družinová výprava Káňat (Drak)	4
Družinová stránka Káňat (Drak)	5
40 let Neskenonu Praha (MIČKINIKWA)	6
Sněm Žab (Mlčím)	6
Akce Hynčina 27. – 30.10.2005 (WAOPE)	7
SSSSooooovvvvyyyy (OHIYESA)	9
Javorová nažka říjen 2005 (Mauglí)	10
Javorová nažka 2004 – 2005 (Mauglí)	11
Lakros (OHIYESA)	12
Loomworks (část 2.) (Tarzan)	13
Hexagony (Tarzan)	13
Má práce v oddíle (Tarzan)	13
Dušičky (Tarzan)	14
Stránka Vlků (Netopýr)	15
Orlí pera a mistrovství lesní moudrosti (SKANIATARIO)	16
SNĚM KMENE KSIGUDAN (Mlčím)	18
Stránka zábavy (TATEYOPAH)	19
Obsah tohoto čísla	20

Příští redakční rada:
Uzávěrka příštího čísla:
Příští číslo vyjde:

Na kmenové radě
V pátek 2. prosince 2005
V týdnu od 12. prosince 2005

Březová kůra – časopis skautsko–woodcrafterského oddílu TROJKA SHAWNEE
Zábřeh

číslo 176, náklad 35 výtisků, vyšlo v listopadu 2005

Šéfredaktor: Michal Kraus – TATEYOPAH, Postřelmůvek

kontakty: tel. 732 253 826, e-mail michkraus@seznam.cz, ICQ 314 591 472

www.skaut.cz/shawnee

Vydáno pro vnitřní potřeby, neprošlo jazykovou úpravou!